

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

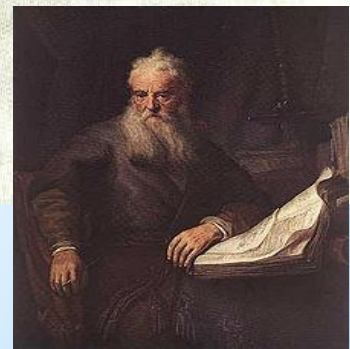
Vjerujem u Boga Oca

Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi su Božji. Vi, naime, niste primili duha ropstva da ponovo budete u strahu, već ste primili duha posinjenja kojim vičemo: Abba-Oče! Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja. Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi - zbilja (kao što jest) trpimo s njim – da s njim budemo i proslavljeni (Rim 8,14-17).

Imamo jednog Boga Oca,
od koga sve dolazi
i za koga postojimo ... (1 Kor 8,6)

Gdje su očevi?

Za naše se društvo često kaže da mu nedostaju očevi. Ima puno razloga za ovakvu dijagnozu: radno mjesto očeva većinom se ne nalazi u blizini, gdje stanuje obitelj; poneki očevi nisu iz različitih razloga u svakodnevnom dodiru sa svojom djecom, itd. Mladi, zbog svega gore rečenoga, često nemaju oca kao uzor prema kojem se mogu orijentirati. Što Apostol Pavao kaže o ovoj problematici?

Pavao, sin

Pavao je odrastao u jednoj židovskoj obitelji u Tarsu (na jugu današnje Turske). Odgoj sinova bio je u to doba očeva obveza.

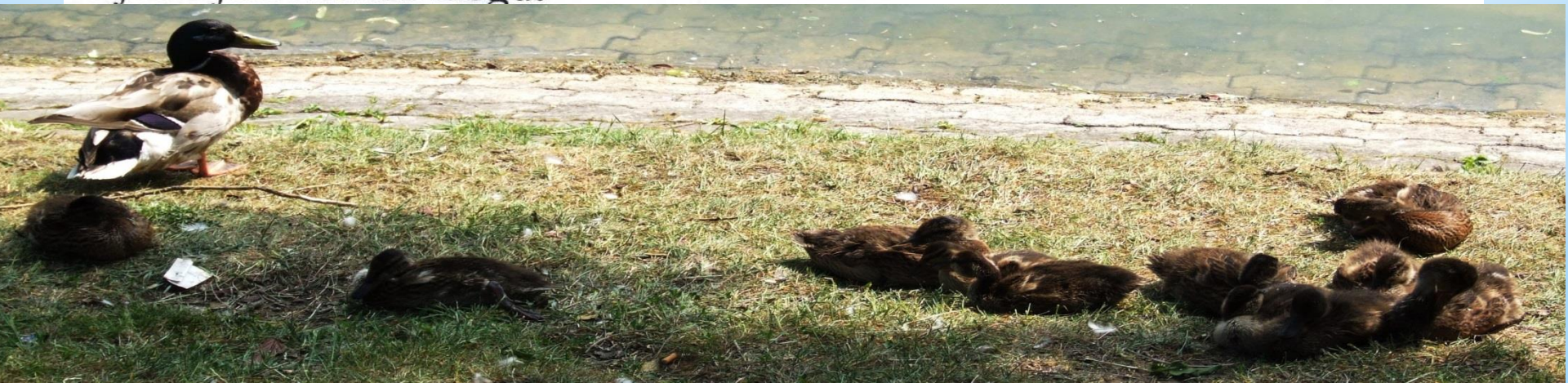
U taj odgoj je naravno uključen i vjerski odgoj. Pavao je dakle, od svog oca učio kako se živi po Mojsijevu zakonu (Tori) i po predajama židovskog naroda. Uz to bijaše uobičajeno da sin izuči i zanimanje svoga oca. Prije nego što je Pavao otišao, današnjim jezikom govoreći, na „studij” u Jeruzalem, izučio je vjerojatno u radionici svoga oca zanat pravljenja šatora.

U odgoju bijaše vrlo važno poštovanje i poslušnost (i odraslih sinova) djece prema roditeljima. Naime, tako stoji zapisano u mudrosnim knjigama Starog zavjeta.

Ispovijest i hvalospjev

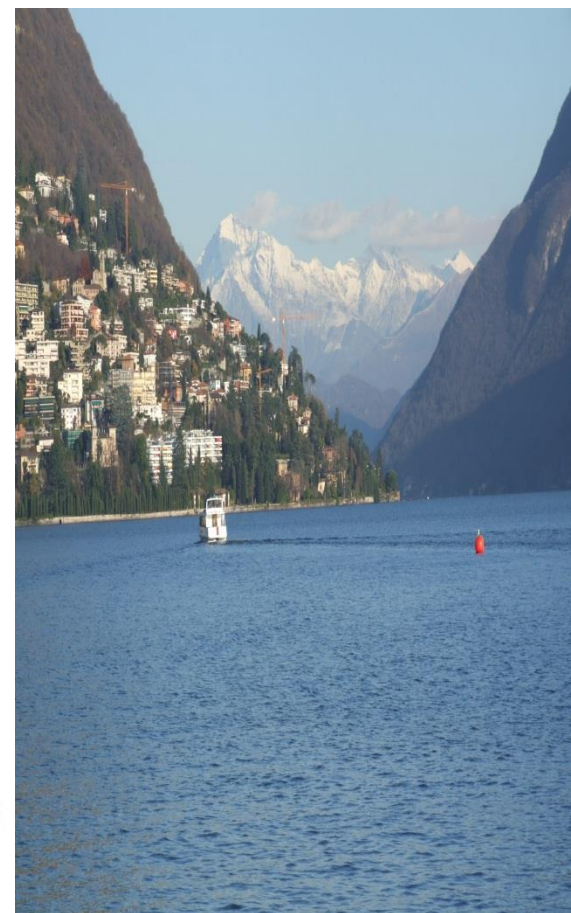
Kad kršćani u ispovijesti vjere kažu da je Bog njihov Otac, onda oni slijede Isusov primjer. Riječju „Oče“ započinje molitva Očenaša, jedina molitva koju je Isus naučio svoje učenike. Pavao upotrebljava u svojim poslanicama aramejski oblik riječi oče *Abba* (usp. Rim 8,15; Gal 4,6). Iako ovaj izraz u Pavlovskim zajednicama može zvučati strano, On ga ne prevodi na grčki kako bi ovim izrazom označio posebnost Božjeg očinstva. Na drugim mjestima Pavao upotrebljava za Boga grčku riječ *Theos* – Bog. Samo na ponekim mjestima u njegovim spisima dolazi uz riječ *Theos* još i oznaka Otac. Uglavnom su to pozdravne riječi u njegovim Pismima, blagoslovi ili hvale. O Bogu kao ocu govori Pavao samo u posebnim situacijama. Ta riječ otac uvijek je vezana uz ispovijest vjere i hvale Bogu.

Bog – Otac Gospodina našega Isusa Krista

Kad Pavao govori o Bogu Ocu, onda naziva Isusa Gospodinom, a nikada Sinom. Kad Pavao govori o Bogu Ocu onda taj govor ne služi kako bi pokazao nutarnju povezanost između Oca i Sina – Boga i

Isusa. Povezanost Oca i Sina, Boga i Isusa jedna je od glavnih oznaka Ivanovog evanđelja. Pavao promatra taj odnos s drugog stajališta. Naime praksićanska ispovjest vjere „*Isus Krist je Gospodin*“ (Fil 2,11) postavlja pitanje o odnosu Isusa i Boga. Bog se i u tekstovima Staroga zavjeta i to u grćkom prijevodu također naziva *Gospodinom*. Jesu li kršćani, dakle sluge dvojice Gospodara, sluge Gospodina Boga i sluge Gospodina Krista? Pavao odgovara negativno na ovo pitanje. On je naime od svoje mladosti učio moliti: „Čuj Izraele! Jahve, naš Bog, Jahve je jedini“ (Pnz 6,4). Isusovo poslanje za Pavla je u volji Očevoj (usp. Gal 1,4). Bog je Otac Gospodina Isusa Krista.

Riječ *otac*, kod Pavla stoji, dakle za porijeklo, pripadnost i dostojanstvo Isusa Krista. U ovoj riječi jasno je kazano, da se povijest Isusova života, njegov križ i uskrsnuće ne mogu shvatiti bez Boga Oca. Ili drugačije kazano: tek je u Isusovu životu postalo jasno, što znači riječ otac, kad se ona primijeni na Boga. Bog Otac je početak, središte i cilj našega spasenja, a jer je Bog Otac Gospodina našega Isusa Krista onda je On i naš Otac. Po Isusu Kristu postali smo i mi sinovi i kćeri Božje, baštinici, pozvani na sudioništvo u Božjem životu.

Svi su oni koje vodi Božji Dub sinovi su Božji. Vi, naime, niste primili duha ropstva da ponovo budete u strahu, već ste primili duha posinjenja kojim vičemo: Abba-Oče! Sam Dub svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja. Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi - zbilja (kao što jest) trpimo s njim – da s njim budemo i proslavljeni (Rim 8,14-17).

Usporedi i sljedeća mjesta:

Gal 4,1-7; 2 Kor 6,14-7,1; Ef 4,1-6.

PITANJA

1. Kako doživljavate ili kako ste doživjeli svoga oca?
Na što mislite, kada čujete riječi „Bog, Otac“?
Usporedite odgovore na ova dva pitanja? Što opažate?
2. Pročitajte Gal 4,1-7. U čemu je razlika između roba i sina (i kćeri)?
Pavao govori u ovom tekstu o nasljednom pravu svoga vremena.
Što znači, gledano s ovog stanovišta, pojam Božjeg djetinjstva?

MEDITACIJA

Sve u našem životu ostavlja u nama tragove, tako na primjer: kako doživljam svog oca ili u kakvoj mi je uspomeni ostao? Je li provodio puno vremena u obitelji ili je bio odsutan? Je li bio prema meni blag ili pak vrlo strog? Iskustvo s ocem umnogome odredilo je i još uvijek određuju naš život.

Razmislite tko je, ili tko je bio otac za Vas i koju je ulogu igrao ili još uvijek igra u Vašem životu?

Što ste naučili od svog oca, odnosno što Vam je on u životu značio? U kojim situacijama osjećate još uvijek utjecaj svog oca – kako u pozitivnom tako i u negativnom smislu?

Što Vam je iz djetinjstva ostalo u sjećanju od Vašeg oca, možda koja riječ ili pak koja „pouka“?

Koje ste osobine svoga oca posebno cijenili ili još uvijek cijenate?

Što za Vas znači kada se o Bogu govori kao o „Ocu“?

